

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
เงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย
พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๕ สำหรับลูกจ้างรายใดไม่เพียงพอ
ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้น โดยเมื่อรวมกับค่ารักษาพยาบาล
ตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ แล้ว ต้องไม่เกินหนึ่งล้านบาท เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้
ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นที่เพิ่มขึ้นจนสิ้นสุดการรักษา แต่ไม่เกิน
สองล้านบาท

(๑) ลูกจ้างเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐตั้งแต่เริ่มแรกจนสิ้นสุด
การรักษา

(๒) ลูกจ้างมีความจำเป็นหรือมีเหตุสมควรที่ไม่สามารถเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
ของรัฐตั้งแต่เริ่มแรก แต่ภายหลังได้เข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ

การจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์
โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”

ข้อ ๓ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอยู่ก่อน
วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ และยังคงรักษาพยาบาลอยู่จนถึงวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ศิริชัย ดิษฐกุล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่การกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายตามกฎหมายกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๘ ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลให้แก่ลูกจ้างกรณีเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลของรัฐ ให้สอดคล้องกับลักษณะของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่จะได้รับค่ารักษาพยาบาลตามความจำเป็นจนสิ้นสุดการรักษา แต่ไม่เกินสองล้านบาท เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้